

Louise Brown i Xavi Manso: 60 km per la pau al perímetre de la Franja de Gaza

El projecte sorgeix l'octubre de 2016 després de veure unes imatges de dones israelianes i palestines fent la Marxa de l'Esperança i demanant un acord de pau | Nosaltres tenim l'eina de l'esport, si vols pots dir-li arma, i trobem que és molt potent per denunciar aquest fet de violència i així ho fem | Volem córrer en un dia. La resta de dies tenim intenció de visitar altres ONG's, conèixer la gent, compartir experiències

Louise Brown i Xavi Manso en un dels seus entrenaments | SF

L'atleta britànica establerta a Catalunya, Louise Brown, i el també atleta i mosso d'esquadra, Xavi Manso, recorreran corrent el proper 17 de març el perímetre de la Franja de Gaza, a Israel, en el segon projecte de la iniciativa solidària Superant Foscors. Una marxa, d'uns 60 quilòmetres, que té per objectiu donar visibilitat i recordar la Marxa de l'Esperança (*March of Hope*), que el passat mes d'octubre va unir unes 3.000 dones jueves i musulmanes, en un moviment per la pau entre Israel i Palestina anomenat Women Wage Peace (WWP). Tot el projecte ens l'han explicat dies abans de marxar en aquesta entrevista.

- Xavier Manso, per què la Franja de Gaza?

- El projecte va sorgir l'any passat perquè com a societat civil que som, gent sense poder i gens

mediàtica a vegades tenim la necessitat de cridar, denunciar o donar visibilitat a aquelles situacions injustes que hi ha a la societat i fins i tot al nostre voltant. El conflicte de l'Orient Mitjà està enquistat en el temps i les imatges que tenim sempre són de violència i enfrontaments entre palestins i israelians. L'octubre del 2016 ens van arribar imatges via internet d'unes dones israelianes que s'ajunten amb unes altres de palestines i fan una marxa de 200 quilòmetres fins al kneset --Parlament israelià-- per pressionar al govern israelià que signi un acord de pau.

Amb la Louise vàrem comentar aquestes imatges i de seguida ens en vàrem enamorar d'aquelles imatges, perquè eren imatges diferents, d'amor i pau. A partir d'aquí hi vàrem contactar i han estat molt obertes i els vàrem plantejar el nostre projecte i a través de l'esport utilitzar-lo com una eina aglutinadora i pacificadora, que és el que sabem fer nosaltres.

- Louise Brown, quan veus aquestes imatges quin el sentiments que tens?

- Em vaig emocionar molt perquè es van ajuntar dones palestines i israelianes i les dues bandes han perdut, fills, pares amics en aquest conflicte i encara així poden estar junts per demanar la pau i trobo que és un sentiment molt potent i, per això, és molt important difondre la imatge d'aquest moment a tot el món, que no sigui només una cosa local.

- Voleu donar un missatge de pau a través de l'esport. En el vostre bloc on expliqueu el projecte teniu un vídeo on es diu "La violència només pot engendrar la guerra; la bona voluntat només la pot matar; matem-la!. Quin és el missatge que transmeteu?

- XM. No pretenem ser herois de cap mena. Som una rerepresentació de la societat civil i pensem que tots els éssers humans tenim aquest instint de supervivència que ens fa ser covards, tothom som covards i aquesta és la manera que tenim per tirar endavant aquesta vida que continua al davant d'aquestes imatges de violència. Nosaltres tenim aquesta eina, si vols pots dir-li arma, que és l'esport i trobem que és molt potent per denunciar aquest fet de violència i així ho fem.

- Aquesta situació provoca respecte, por...

- LB. Por no, perquè del contrari ja no val la pena ni plantejar-s'ho. Respecte sí, ja que és un lloc que no conec i les imatges que rebem són manipulades i no saps ben bé com està allà. Hem parlat amb molta gent i ens diuen que és molt segur perquè estem parlant d'un assentament militar bàsicament. Estic molt emocionada de poder fer alguna cosa per la pau, sobretot quan estàs a casa i veus les imatges per la televisió i això et causa una gran frustració i aquest projecte que emprenem és molt interessant.

- Un projecte així com es prepara?

- LB. Parlant amb la gent, contactar amb molta gent. En Xavier ja té l'experiència de l'any passat i ell té molta energia i molt entusiasme i això contagia.

- XM. La preparació és mínima. Estudiar el lloc on vas i parlar amb qui ens organitza la nostra estada al destí i córrer. La Franja de Gaza, com ve sabeu, és un perímetre d'un troç de terreny molt petit on hi viuen un milió i mig de persones que ve podem dir que és una presó totalment tancada on la gent no pot entrar ni sortir amb la conseqüent misèria que aquesta situació els provoca. Quan vam veure que aquest era el punt més compromès i calent d'aquella zona vam voler envoltar el perímetre de la Franja de Gaza que té 51 quilòmetres però que per raons de seguretat nosaltres en farem 60.

- Com teniu previst fer-los aquests quilòmetres?

- LB. Volem córrer en un dia. La resta de dies tenim intenció de visitar altres ONG's, conèixer la gent, compartir experiències i també volem estar amb un grup d'atletes palestins i israelians que entrenen junts i ens agradaria molt poder entrenar amb ells.

- La idea és com tu Xavier ja vas fer l'any passat en el projecte Tàndem Barcelona - Sarajevo que en alguns moments altres persones compartien el trajecte?

- XM. Ens agradaria que tot Sant Celoni corrés amb nosaltres, però això és impossible. Que correm nosaltres dos és simbòlic. El que volem quan siguem allà membres de les ONG's amb les que tenim contacte s'afegeixin en algun tram i ens segueixin. Nosaltres dos farem els 60 quilòmetres complerts però gent d'allà, tant de la banda palestina com de l'israeliana, s'hi afegirà ja que passem per molts pobles. També s'hi afegirà gent del moviment Women Wage Peace.

- Per anar a Israel heu hagut de fer moltes gestions?

- XM. Entrar a Israel és fàcil no necessiten cap visat, però et fan moltes preguntes. Volen saber per què hi vas i això que vagis a fer un homenatge a palestins o que vagis a veure ONG's o associacions pacifistes. Però Women Wage Peace és una associació israeliana i per això els volem donar aquesta visibilitat i considerem que és molt valuós que estiguin en contra d'aquesta política d'assentaments d'Israel. Una ONG que està formada bàsicament formada per dones que és un altre dels motius que volem donar visibilitat i el seu paper en tot el procés de pau. Aquesta ONG i els seus contactes ens ho han facilitat tot. Una altra cosa és el que ens trobem quan arribem a l'aeroport.

- Per tant, el paper de la dona és fonamental en tot aquest moviment pacifista que s'està movent...

- LB. Sí, és clar. L'home en general és agressiu i la dona pacífica. La dona vetlla per la seguretat dels seus fills i, per això és molt important la barreja de dones i homes en aquest procés de pau. De fet, en els darrers mesos Women Wage Peace han pogut entrar en el govern israelià i participar en algunes negociacions.

- El projecte el presentareu públicament a l'edifici de l'Ateneu de Sant Celoni el divendres dia 10 d'octubre amb la participació de Montserrat Arbós i Sílvia Tomàs...

- XM. No és casual que comptem amb aquestes dues persones. Tant a la Louise com a mi això de les presentacions i sortir als mitjans no ens agrada però considerem que és el preu que hem de pagar per donar-hi visibilitat. Per això no és casual que comptem amb la participació de Montserrat Arbós, una periodista i escriptora, ha estat corresponent del diari Avui i autora del llibre *Una amistat prohibida. L'Estat contra Tali Fahima*. Un llibre des d'un punt de vista diferent que ajuda molt a entendre el conflicte d'Israel i Palestina. I la cantautora Sílvia Tomàs també serà amb nosaltres i interpretarà algunes de les cançons del seu darrer disc *Següent pas*.

- El viatge no el feu ben bé sols. També us acompanyarà l'amic i realitzador audiovisual, Dando Valle...

- XM. Sí ens ajudarà a fer el reportatge perquè aquest és un altre dels valors que volem difondre. El tema de l'altruisme. Darrera nostre no hi ha cap marca i tot ens ho financem nosaltres i no hi busquem cap afany de lucre. Creiem que un altre món millor és possible i ho fem de l'única manera que sabem fer, amb l'esport. Cadascú amb les seves possibilitats.

Per això en aquest reportatge que volem fer ens hi ajudarà un amic nostre que és català però que té nacionalitat nordamericana i viu a Amèrica on té una productora i una part del seu temps el dedica a ajudar diferents ONG's que ell creu que són útils per la societat. El reportatge bàsicament serà la nostra cursa al voltant del perímetre de la tanca de la Franja de Gaza, però entremig hi haurà una sèrie d'entrevistes amb l'objectiu de donar a conèixer la vida d'aquesta gent que denuncia la política israeliana cap als palestins a través de l'esport.

Louise Brown i Xavi Manso correran 60 km al voltant del perímetre de la Franja de Gaza